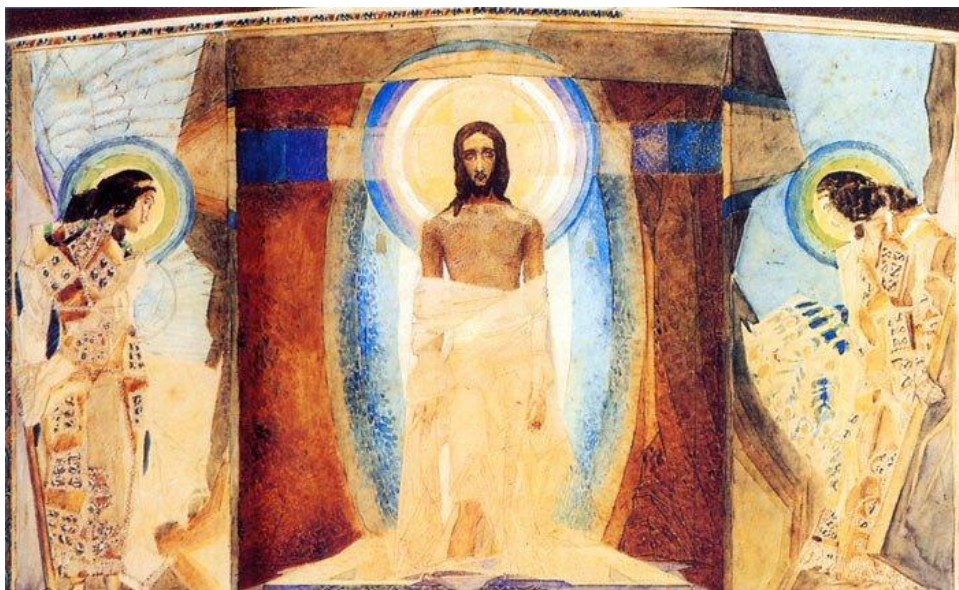

Cesta světa

Víra každého křesťana a každého křesťanského společenství se často přirovnává k cestě, která předpokládá postupný růst a postupné, stále odpovědnější včleňování se do života církve. Proto je přirozené, aby se pobožnosti stávali cestami, které nás přivádějí blíže k Bohu. Takovou pobožností je i CESTA SVĚTLA. Navazuje na křížovou cestu. Začíná u hrobu, z kterého vyráží velká radost z Kristova zmrtvýchvstání a vrcholí na hoře Tábor, anebo přesněji ve večeradle, vylitím Ducha Svatého. Tato pobožnost se může obohatit i jinými prvky, zkušenostmi a tvořivostí jiných.

ÚVOD

Jdeme se modlit Cestu světla. Ve světle Božího slova chceme uvažovat o některých evangelních scénách, které budou zastaveními našeho rozjímání. Pomohou nám srdcem se ponořit do ústřední události dějin spásy, do Ježíšova vzkříšení. Dejme se tedy vést evangelisty, spoluautory Písma Svatého, kteří nám vypráví o událostech, setkáních a prvních svědectvích o vítězství Ježíše Krista nad hříchem a smrtí. Panna Maria, velká postava dějin spásy, blahoslavená, neboť první uvěřila, ať je nám vzácnou průvodkyní na naší cestě vstříc Vzkříšenému.

I. zastavení PÁN JEŽÍŠ VSTAL Z MRTVÝCH

K: Klaníme se ti,
Pane Ježíši Kriste a
dobrořečíme ti.

V: Neboť svým
zmrtevýchvstáním jsi
prozářil vykoupený
svět.

Mt 28, 1-7

Ženy chtěli prokázat
poslední úctu tělu,
které mělo být podle
nich definitivně
pochované. Ale

v Božím plánu
nebylo, aby smrt
navždy porazila život.

Je tu zemětřesení,
strach vojáků,
otevřený a prázdný
hrob. Anděl ujistňuje
ženy a oznamuje jim:
„Vím, že hledáte

Ježíše, ukřižovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl.“ On, který je pravý
Život, neumírá. Je základem naší odvahy, účinným znakem lásky, která
vyhání strach. Po Velké noci nejsme ponecháni sami sobě. Vždyť On stále
žije, aby se za nás přimlouval. Základem naší jistoty je Pán Ježíš, vítěz nad
smrtí a nad peklem.

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

II. zastavení PETR A JAN U PRÁZDNÉHO HROBU

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme ti.

V: Neboť svým zmrtvýchvstáním jsi prozářil vykoupenny svět.

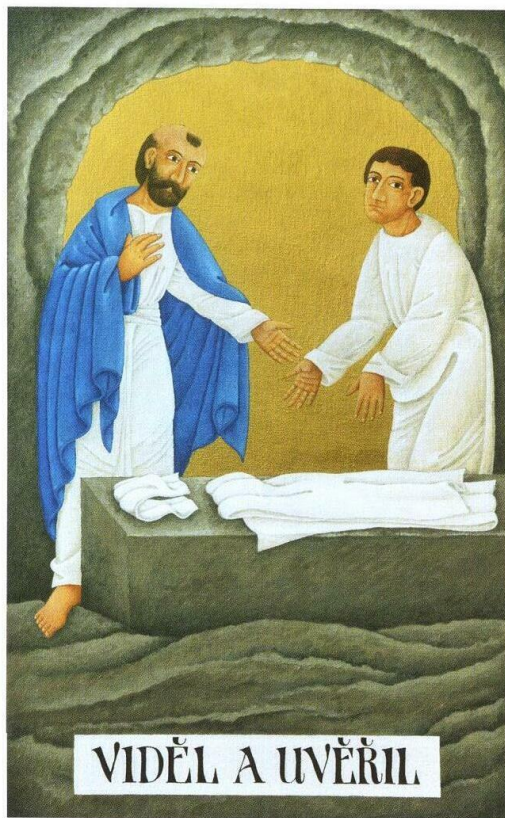
Jan 20, 1-10

Boží dílo, které se uskutečnilo Kristovým zmrtvýchvstáním, je tak velké a nečekané, že zpočátku nemůže proniknout do srdcí učedníků. Magdaléna uvidí prázdný hrob a myslí si, že někdo tělo ukryl. Upozorní učedníky. Petr a ten druhý běží a vidí. Začínají věřit. Ale zmatek se ještě nevytratil. Ztratili tělesnou přítomnost Učitele a ještě jim není všechno jasné.

Nestává se i nám něco podobné? Nedali jsme se i my oklamat pocity, které mají blíže k materii než k duchu? Kolikrát se nám stane, že hledáme Ježíše v prázdném hrobě. Měli bychom se nechat vést vnuknutími jeho Ducha, jeho Slova a ne pouze našim uvažováním a touhami.

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

III. zastavení PÁN JEŽÍŠ SE ZJEUJE MARIÍ MAGDALÉNĚ

K: Klaníme se ti, Pane
Ježíši Kriste a
dobrořečíme ti.

V: Neboť svým
zmrtvýchvstáním jsi
prozářil vykopený svět.

Magdaléna je vzor
člověka naší lidskosti.
Ježíš z ní vyhnal zlého
ducha, vládce světa a
vytvořil si k ní hluboký
vztah. Ona věděla, že bez
Učitele nemůže existovat.
Proto ho tam naléhavě
hledá a přitom neví, že on
první, Věrný a Pravdivý
hledá ji. Hledí na něho,
ale nepozná ho až do

chvíle, kdy ji osloví jménem: „Maria!“. Konečně ho poznává a překypuje
radostí ze setkání s tím, kterého nebeský Otec nazval svým milovaným
Synem. Ježíš však ještě nevystoupil k Otci. Marie, vykopená hříšnice, se
stane poslem radostné zvěsti: „Jdi k mým bratřím a oznam jim: Vystupuji
k svému Otci a k vašemu Otci, k svému Bohu a k vašemu Bohu.“

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

IV. zastavení JEŽÍŠ SE ZJEVUJE EMAUZSKÝM UČEDNÍKŮM

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme ti.

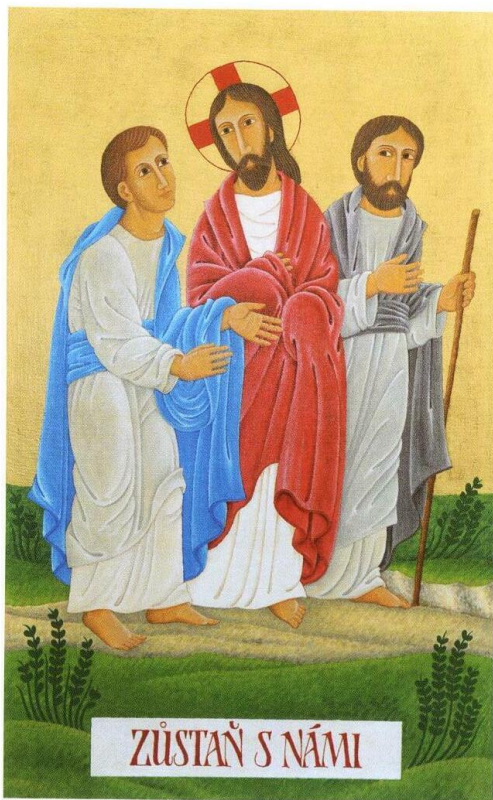
V: Neboť svým zmrtvýchvstáním jsi prozářil vykoupený svět.

Lk 24, 13-19. 25-27

Ženy se už potkali s Ježíšem. Muži jsou ještě zaskočeni událostmi a svůj pohled neumí napřítit tam, kde by ho našli toho, který jim chyběl. Ježíš převezme iniciativu a přidá se ke dvěma pocestným do Emauz. Pokárá je pro hluchotu vůči Božímu Slovu a jako pravý Učitel jim otvírá mysl i srdce, aby mohli pochopit Písmo Svaté. Sebe nabízí jako klíč, kterým mohou všechno pochopit.

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

V. zastavení
JEŽÍŠ SE DÁVÁ
POZNAT PŘI LÁMÁNÍ
CHLEBA

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme ti.

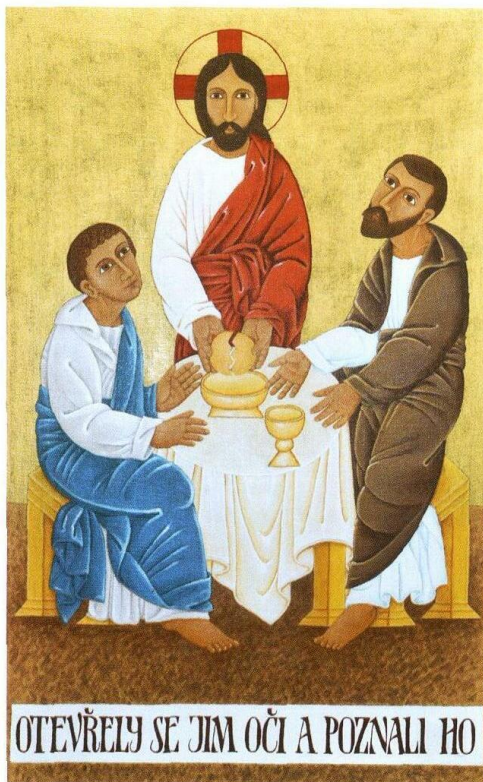
V: Neboť svým zmrtvýchvstáním jsi prozářil vykoupený svět.

Lk 24, 24-35

Cesta do Emauz je symbolem naší životní cesty. Dva učedníci hledají toho, kterého ještě nepoznali a který je s nimi. Když se začíná stmívat, z lidské slušnosti mu nabídnou pohoštění. Ve skutečnosti je to On, kdo klepe na jejich srdce, chce být jejich hostem. Požehnal, rozlámal a podával jim svůj chléb. „V tom se jim otevřeli oči a poznali ho.“ Naše cesta víry vyžaduje pokrm, který by nám dal sílu pokračovat. A jím může být pouze On – Chléb života. Tak se projevil v Emauzích. Oba učedníci se vydávají na cestu a z těch kteří byli evangelizováni se stávají ti, kteří evangelizují. Když přijdou do Jeruzaléma, uvědomí si, že je opět předešel: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ V celém našem životě je to stále On, který nás doprovází a předchází nás. My společně kráčíme se Vzkříšeným, ve Vzkříšeném a ke Vzkříšenému.

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

VI. zastavení PÁN JEŽÍŠ SE ZJEVUJE UČEDNÍKŮM

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme ti.

V: Neboť svým zmrtvýchvstáním jsi prozářil vykoupený svět.

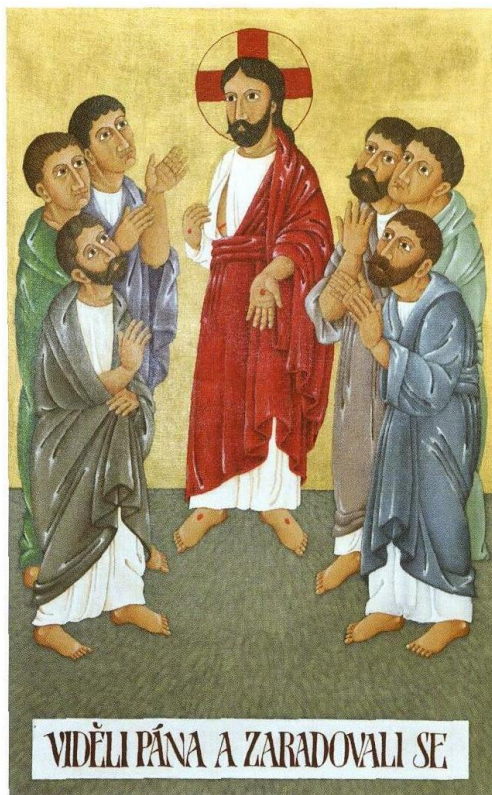
Lk 24, 36-49

Pedagogický přístup Pána Ježíše tu dosáhl k vrcholu. Zjeví se jim a pozdraví je běžným pozdravem: „Pokoj vám“. Jejich údiv překoná tím, že se zjeví jako pravý člověk. Dovolí jim dotknout se ho, protože „duch přece nemá maso a kosti“ a dokonce požádá o pokrm, tak jako v Emazích. Zopakuje se to vícekrát a tato zkušenost se stane součástí jejich svědectví o

zmrtvýchvstání: „My jsme s ním po zmrtvýchvstání jedli a pili“. Pán Ježíš se nezjevil jako nějaká nádherná myšlenka, ale jako konkrétní skutečnost, která nás sice nekonečným způsobem převyšuje, ale současně se sklání k našemu přirozenému způsobu, že jsme maso a kosti. V něm je to stále Bůh, který nám chce být blízko, aby nás mohl přitáhnout k sobě.

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

VII. zastavení JEŽÍŠ DÁVÁ UČEDNÍKŮM MOC ODPOUŠTĚT HŘÍCHY

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme ti.

V: Neboť svým zmrtvýchvstáním jsi prozářil vykoupený svět.

Jan 20, 19-23

Kristův přístup vůči učedníkům je stále hlubší, má vliv na jejich život, chce z nich vytvořit nové lidi. Nejenže jim přeje pokoj, ale také jim ho skutečně dává. Dal se jim poznat tím, že jim ukázal probodené ruce i nohy. Opakuje: „Pokoj vám“ a dodává: „Jako Otec poslal mě, tak i já posílám vás“. Tím získávají velký podíl na Božím poslání. Proto na ně dýchne, jako by jim chtěl dát dech života, který Stvořitel

vložil do prvního Adama, aby jim zprostředkoval princip života, opravdovou účast na jediném životě. Proto po tomto gestu následují slova: „Přijměte Ducha svatého“. A vysvětlí jim jeho dopad: mají předávat život a odstraňovat jedinou pravou překážku, která se staví proti životu a tou je hřích. Učedníci, muži, kteří jsou slabí a nedokonalí tak jako my, budou mít neuvěřitelnou moc odpouštět hříchy.

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

VIII. zastavení PÁN JEŽÍŠ POSILUJE TOMÁŠOVU VÍRU

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme ti.

V: Neboť svým zmrtvýchvstáním jsi prozářil vykoupěný svět.

Jan 20, 24-29

Apoštol Tomáš, jeden z jedenácti, ještě nepotkal Zmrtvýchvstalého. Ale

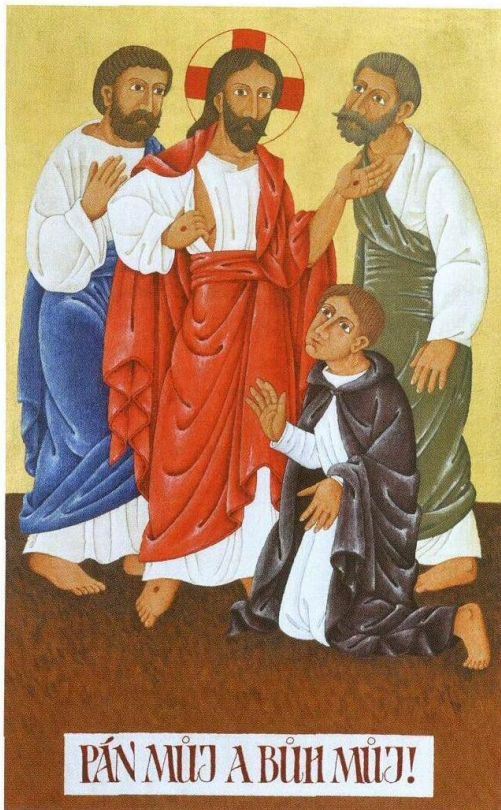
pochybováním vyprovokuje Ježíšovo milosrdenství k dalšímu pedagogickému kroku, který je také v náš prospěch. Požehnané

pochybování, které v Ježíšově velkodušnosti vyvolává velkorysou trpělivost k Tomášovu obrácení. Tomáš před Učitelem nakonec kapituluje: „Pán můj a Bůh můj!“

Tuto bezpodmínečnou, ale opožděnou kapitulaci, Ježíš komentuje: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!“

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

IX. zastavení JEŽÍŠ S UČEDNÍKY U TIBERIADSKÉHO MOŘE

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme ti.

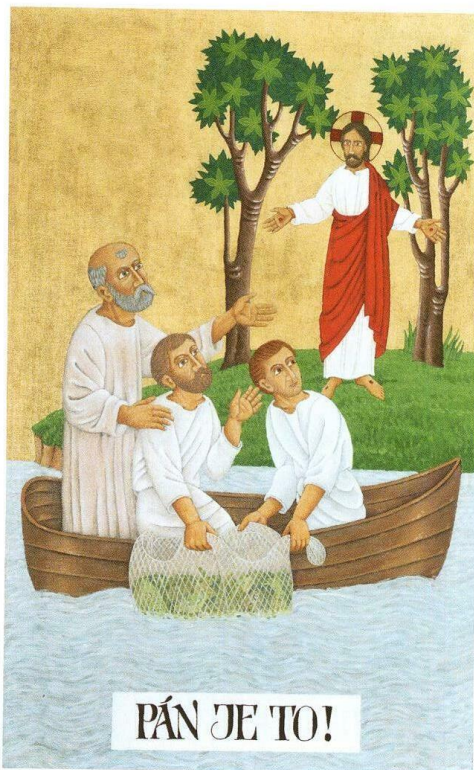
V: Neboť svým zmrtvýchvstáním jsi prozářil vykoupený svět.

Jan 21, 1-14

Když se o Velké noci všechno stává novým, Ježíš znovu volá učedníky, aby ho následovali. Najde je unavené, protože celou noc lovili ryby a přitom nic nechytili. Učedník, kterého Ježíš miloval, ho poznává. Petr, prudký jako obvykle, skočí do vody a hned k němu doplave. Najde ho jak chystá jídlo. Ježíš se však obrátí na učedníky, aby k společnému stolování přispěli z toho, co ulovili. Božské a lidské se setkává v společném pokrmu, který má větší hodnotu jak samotné ryby a chléb. Od této chvíle už bude Učitel stále s nimi a bude se o ně starat. Ale vždy bude chtít, aby každý z nich konal pro Království Boží to, co je v jeho silách: aby sadil, zaléval, namáhal se, i když sílu k růstu dává pouze On.

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

X. zastavení PÁN JEŽÍŠ UDĚLUJE PETROVI PRIMÁT V CÍRKVI

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme ti.

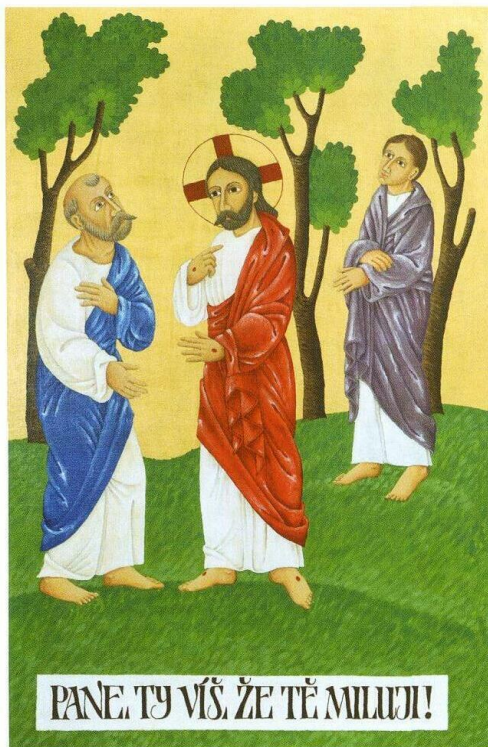
V: Neboť svým zmrtvýchvstáním jsi prozářil vykoupený svět.

Jan 21, 15-19

Svým zmrtvýchvstáním Ježíš Kristus založil nové a definitivní lidství. Svoje dílo doplňuje tím, že mu dává určitou strukturu, která mu umožňuje být přítomným během staletí v lidských dějinách skrze církev. Petr je základem této budovy. Ježíš se ho ptá: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Tato otázka, mimo jiné, nám chce říci, že láska, kterou Ježíš žádá od svých nejbližších, má být vyšší, než je pouze láska mezi lidmi. Ježíš žádá lásku, která je agape, která vychází od Otce. Petr se má tedy stát viditelným prodloužením přítomného, ale neviditelného vzkříšeného Pastýře, který jediný je Dobrý pastýř.

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

XI. zastavení PÁN JEŽÍŠ POSÍLÁ UČEDNÍKY DO CELÉHO SVĚTA

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme ti.

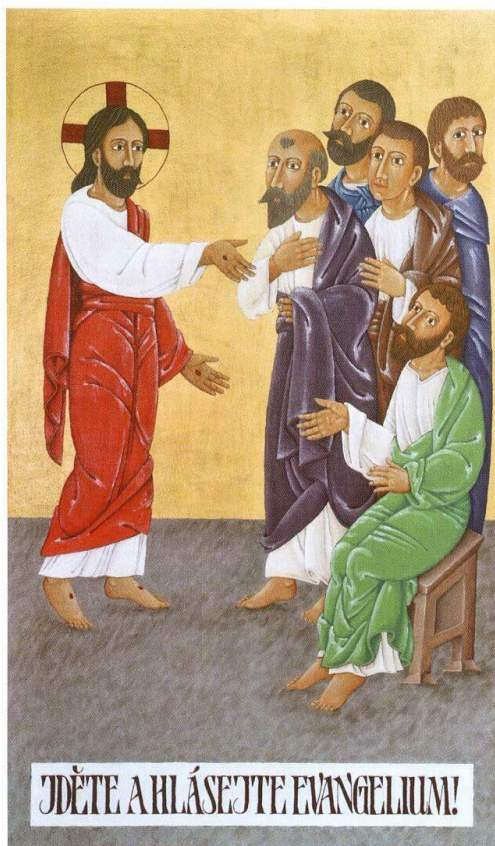
V: Neboť svým zmrtvýchvstáním jsi prozářil vykoupěný svět.

Mt 28, 16-20

Když měl Ježíš vystoupit k Otcí, zjevil se učedníkům, aby se s nimi rozloučil. Přes všechny lidské slabosti učedníků světuje jim Učitel pokračování svého díla. Ujišťuje je o všeobecné moci, kterou dostal „na nebi i na zemi.“ Jejich úkolem bude učit všechny národy a učinit z nich další učedníky. Je to tedy světlo, které vyzařuje z Krista a prostřednictvím jejich činnosti se bude šířit po celém světě. Cestou světla je Kristova církev. Skrze ni nás ujišťuje: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

XII. zastavení PÁN JEŽÍŠ VYSTUPUJE DO NEBE

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme ti.

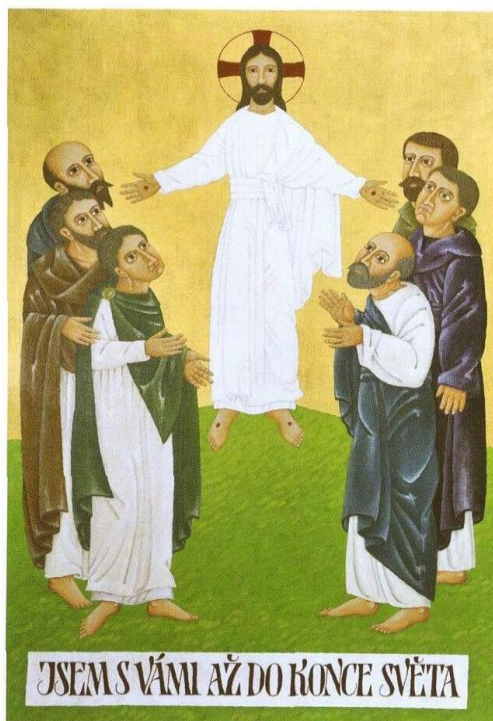
V: Neboť svým zmrtvýchvstáním jsi prozářil vykoupený svět.

Sk 1, 3-11

Ježíš se loučí se svými učedníky. Začíná cesta jeho nejbližších učedníků, jeho církve. Bude to dlouhá cesta časem a prostorem. Od Jeruzaléma skrze celou Palestinu, po celém světě. Ježíš se od nich viditelně vzdaluje. Jistě se vrátí, ale ne hned. Cesta světla vede do domu Otcova, do nebe. Kristus, který vystoupil na nebe, v něm všem připravuje příbytek. Všechny nás tam čeká.

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

XIII. zastavení S MARIÍ V OČEKÁVÁNÍ DUCHA SVATÉHO

K: Klaníme se ti, Pane
Ježíši Kriste a dobrořečíme
ti.

V: Neboť svým
zmrtvýchvstáním jsi
prozářil vykoupený svět.

Sk 1, 12-14

Období církve začíná modlitbou. Tak jako Kristus trávil dlouhé chvíle v modlitbě, tak také pro křesťany bude vždy pravým a prvním základem jejich života soustředěný a hluboký rozhovor s Otcem, Synem a Duchem Svatým. Tato počáteční křesťanská modlitba je zvoláním a očekáváním Ducha Svatého. Je modlitbou všech bratří a sester, shromážděných společně s Ježíšovou Matkou Marií. Kolik světla vyzáruje pro nás z této cesty světa!

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

XIV. zastavení PÁN JEŽÍŠ SESÍLÁ UČEDNÍKŮM DUCHA SVATÉHO

K: Klaníme se ti, Pane
Ježíši Kriste a dobrořečíme
ti.

V: Neboť svým
zmrtvýchvstáním jsi
prozářil vykoupený svět.

Sk 2, 1-6

Církev se poprvé
představuje světu. Není
lidským dílem, ale Božím.
A tak jako Kristus, když se
zjevil tomuto světu, byl
ponížený, chudý,
ignorovaný, podobně je to i
s církví. Církev je
mystickým tělem
Kristovým, je Božím
královstvím v čase i ve
věčnosti, skutečným a
definitivním Božím lidem.
Její původ je nebeský Otec,
její silou je Duch svatý a jejím
srdcem je Ježíš Kristus. Církev je
autentickým místem velikonoční
radosti. Ať je Pán pochválen.

K: Toto je den, který učil Pán. Aleluja.

V: Jásejme a radujme se z něho. Aleluja.

ZAVĚR

K: Kráčeli jsme za Kristem, který je Světlo světa. Spolu s ním a v něm
děkujeme nebeskému Otci, který je původcem díla vzkříšení.

Buď pochválen nebeský Otče za to, že jsi nás zaplavil světlem svého Syna
a silou Ducha svatého. I nadále nás zahrnuj svým světlem, aby ve všech
našich úmyslech a skutcích zářila tvá sláva a všichni lidé došli k Tobě,
našemu jedinému dobru. Skrze Krista našeho Pána. **V:** Amen.

